

det væsentlige skal have tilstået det strafbare forhold, jf. *stk. 3*.

Når den lokale koordinator efter visitation af sagen finder den egnet til behandling i konfliktråd, tager den lokale koordinator kontakt til parterne og indhenter deres – og hvis parterne er under 18 år tillige forældremyndighedsindehaverens – samtykke til, at parterne mødes og deltager i konfliktråd.

Efter det foreslåede *stk. 1* forudsætter deltagelse i konfliktråd, at parterne (typisk gerningsmanden og den forurettede) samtykker til det. Parterne skal efter almindelige principper om et gyldigt samtykke være i stand til at afgive et habilt samtykke, dvs. at de pågældende må antages at have den fornødne forståelse for, hvad de meddeler samtykke til, herunder hvad det vil sige at deltage i et konfliktråd. Parterne kan tilbagekalde deres samtykke på et hvilket som helst tidspunkt i processen med den virkning, at konfliktrådet afbrydes, og sagen alene behandles i det sædvanlige strafferetlige system, jf. også lovforslagets § 3, *stk. 3*. Mægleren bør ligeledes afbryde mæglingen, hvis det under konfliktrådet måtte vise sig, at en af parterne ikke (længere) er i stand til at give et habilt samtykke til at deltage i konfliktråd.

Behandling i konfliktråd forudsætter også, at gerningsmanden og forurettede ud fra en konkret vurdering af bl.a. deres psykiske tilstand findes at være egnede til at deltage i konfliktråd. Straffesager med gerningsmænd, som vurderes at være uegnede til straf, f.eks. i medfør af straffelovens § 16 om sindssygd om mv., bør som udgangspunkt ikke visiteres til behandling i konfliktråd. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at en gerningsmand, der på gerningstidspunktet var utilregnelig på grund af sindssygd om eller tilstande, der må ligestilles hermed, og derfor ikke kan straffes i medfør af straffelovens § 16, efterfølgende kan afgive et habilt samtykke til at deltage i konfliktråd.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at indehaveren af forældremyndigheden skal give samtykke til, at børn og unge under 18 år deltager i et konfliktråd. Det gælder, uanset om der er tale om en gerningsmand eller en forurettet under 18 år. Har forældrene fælles forældremyndighed, vil den ene af forældrene eller – hvis forældrene ikke bor sammen – bopælsforælderen, jf. forældreansvarslovens § 3, normalt kunne give samtykke til, at et barn deltager i konfliktråd. Angår konfliktrådet et alvorligt, personligt overgreb mod barnet eller begået af barnet, f.eks. voldtægt, røveri eller lignende, må deltagelse i konfliktråd anses for en væsentlig beslutning om barnets forhold, som kræver samtykke fra begge indehavere af forældremyndigheden, jf. herved forældreansvarslovens § 2.

Hvis et barn er anbragt uden for hjemmet, må spørgsmålet om, hvem der skal give samtykke til, at barnet kan deltage i konfliktråd, afgøres af kommunen.

Parterne i konfliktråd har mulighed for at indgå en aftale, herunder om at gerningsmanden f.eks. forpligter sig til at betale erstatning til forurettede. En sådan adgang til at indgå en aftale i konfliktrådet omfatter også børn og unge under 18 år. Det følger dog af værgemålslovens § 1, *stk. 2*, at børn og unge under 18 år som udgangspunkt ikke kan forpligte sig ved retshandler. Personer under 18 år kan således ikke selvstændigt påtage sig gældsforpligtelser, jf. værgemålslovens § 42, *stk. 2*, 2. pkt., uden samtykke fra værgeren. Hvis parter under 18 år indgår en aftale af økonomisk karakter i konfliktråd, skal forældremyndighedsindehaveren/værgeren således godkende den pågældende aftale.

Efter det foreslåede *stk. 3* er det en betingelse, at gerningsmanden i det væsentlige har afgivet en tilståelse, for at sagen kan behandles i konfliktråd. Det er ikke en betingelse, at gerningsmanden har afgivet en sådan tilståelse, at sagen vil kunne afgøres som en tilståelsessag efter retsplejelovens § 831, men gerningsmanden skal have erkendt i et sådant omfang, at erkendelsen kan danne grundlag for en meningsfuld dialog i konfliktrådet. Som eksempel kan nævnes den situation, at gerningsmanden og den forurettede er enige om det faktiske hændelsesforløb, men hvor gerningsmanden ikke i fuldt omfang kan erkende at have haft forsæt til gerningen, eller at gerningsmanden i en voldssag kan erkende at have udøvet vold mod den forurettede, men ikke fuldt ud i det omfang, som han eller hun er sigtet for.

Det beror på den lokale koordinators og i sidste ende mæglerens konkrete vurdering, om der foreligger en sådan tilståelse, at sagen kan behandles i konfliktråd. Der skal i den forbindelse navnlig lægges vægt, at erkendelsen har en sådan karakter og omfang, at der er grundlag for, at gerningsmanden og den forurettede kan mødes og have en reel dialog i anledning af den strafbare handling, og at mødet/mæglingen kan tilgodese de grundlæggende formål med konfliktrådet, jf. herom pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse fastlægger mæglerens grundlæggende rolle og funktion i konfliktrådet.